

Nr 207

Utlåtande i anledning av motion om ökade resurser för iordningställande av parkeringsplatser.

(4:e avd.)

I motionen II: 239 av herrar Berndtsson och Mattsson har hemställts att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om en överarbetning av bestämmelserna om bidrag till väghållning och vägunderhåll ävensom av statsbidragsgivningen till enskilda vägar i syfte att åstadkomma den i motionen begärda vidgade tillämpningen av bidragsgivningen.

Utskottet. De i motionen aktualiserade frågorna har ingående behandlats av 1960 års vägsakkunniga i deras betänkande Allmänna vägar (SOU 1968: 17). Enligt utredningens mening bör det allmänna vägväsendet i viss utsträckning tillgodose behovet av att vägarna utrustas med parkeringsplatser och uppställningsplatser av något mera avancerat slag eller rastplatser. Samtidigt som det finns anledning att förorda en fortsättning på de senare årens utveckling att höja vägarnas kvalitet genom att förse dem med anordningar av detta slag, ter det sig enligt utredningen bl. a. ur kostnadsynpunkt angeläget att vägväsendets insats härvidlag begränsas till anordningar som mera påtagligt hör samman med färden på trafikleden. Uppställningsplatser för exempelvis besök i affärer, restauranger och hotell samt i kyrkor och samlingslokaler av skilda slag eller för att bereda tillfälle till utflykter i omgivningarna anses icke på samma sätt vara avsedda för själva färden på vägen. Samma invändning anförs mot biluppställningsplatser vid idrottsanläggningar, friluftsbad o. d. Det förklaras därför vara mindre angeläget att vägväsendets resurser ägnas dessa.

Utredningen framhåller vidare att i väglagen inte bör föreskrivas någon skyldighet för väghållaren att utrusta väg med förenämnda anordningar. Ej heller anses i lagtexten böra göras någon närmare precisering av under vilka förhållanden dessa speciella väganordningar må inrättas. De skiftande faktiska förhållandena och inte minst det angelägna i att vid varje tidpunkt kunna anpassa insatserna i nya vägbyggnader efter storleken av de resurser statsmakterna ställer till förfogande talar sålunda enligt utredningen för den metoden att man i lagtexten nöjer sig med att klart möjliggöra att väg utrustas med anordning av här ifrågakarande slag. Samtidigt bör krävas att beslut om dess utförande skall fattas i den ordning som gäller för beslut

om byggande av väg, dvs. normalt att anordningen i fråga redovisas i arbetsplanen för vägen.

Proposition i anledning av förenämnda betänkande har tidigare aviserats till innevarande års riksdag men kommer enligt vad utskottet inhämtat inte att avlämnas förrän under 1971. Då frågor av det slag motionärerna tagit upp torde få prövas i anslutning härtill hemställer utskottet att riksdagen avslår motionen II: 239.

Stockholm den 1 december 1970

På statsutskottets vägnar:

GÖSTA BOHMAN

Vid ärendets slutbehandling inom utskottet har närvarit

från första kammaren: herrar Bohman (m), Fritz Persson (s), Axel Andersson (fp), Rikard Svensson (s), Ivar Johansson (cp), fru Wallentheim (s), herrar Mårtensson (s), Per Jacobsson (fp), Bertil Petersson (s), Bengt Gustavsson (s), Herbert Larsson (s), Nyman (fp), Wååg (s), Kaijser (m) och Olle Eriksson (cp) samt

från andra kammaren: herrar Karlsson i Olofström (s), Almgren (s), Mellqvist (s), Nordstrandh (m), fru Lewén-Eliasson (s), herrar Bergman (s), Lindholm (s), Mattsson (cp), Enskog (fp), Alemyr (s), Källstad (fp), Cassel (m), Andersson i Knäred (cp), fru Ludvigsson (s) och herr Elmstedt (cp).